

Written by -ஆ.ஜெயகண்ணேஷ், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், நிகழ்கலதைத் துறை, புதுவடைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி - 605014.

Sunday, 25 March 2018 07:44 - Last Updated Sunday, 25 March 2018 07:52

பாணர் குறித்த செய் திகள சங்கப் பாக் களிலும் தலொல்காப் பியத் திலும் காணப் படுகின்றன. இப்பாணர் மஹின்று வகையினர் என்று கஹிய அறிஞர் பரெுமக்கள், மண்டபை பாணர் என்றொரு வகையையும் கஹியுள்ளனர். பாணர் மரபில் மண்டபை பாணர் என்றொரு வகை இருந்தனரா? மண்டபை என்பது பாணர் க்கு மட்டும் உரிய ஒன்றா? மண்டபை என்பது யாழ்க் கருவி போல் இசைகை கருவியா? மண்டபை பாணர் என ஏன் அழகை கின்றனர்? போன்ற வினாக் கள் தலொன்றுகின்றன. எனவடே, 'மண்டபை பாணர்' என்றொரு வகையினர் சங்கக் காலத்தில் இருந்தனரா?' என்று சிக் கலை முன்னிறுத்தி இக்கட்டுரை ஆராய் முறப் படுகிறது.

000000 00000000 00000 ?

மண்டபை என்பது சங்கக் கால இரவலர்கள் உணவு பற்றி உண்பதற்காக வதைத் திருந்த ஓர் உணவுப் பாத் திரம் ஆகும். மன்னரது அரண்மகைக் குச்சென்ற இவர்கள், மன்னனைப் புகழ்ந்து பாடி முடித்த பின்பு அரசர்கள் கொடுக்கும் கள், சலொறு போன்ற உணவுகளை இம்மண்டபையில் பற்றி உண்டுள்ளனர். அரண்மனைக் காரர்களும் அம்மண்டபையில் தான் உணவுகளை வழங்கியுள்ளனர். இம்மண்டபை இரவலர்களின் உண்கலமாக இருந்துள்ளது என்புறநானபற்றுச் செய்யுட்கள் கஹியுள்ளன. இதனைப் பின் வரும் தலபை பின் கீழ் காணலாம்.

0000000000000000 000000 00000000000000 000000

புறநானபற்றுப் பாக் கள் பல செய் திகளை எடுத்துக் கஹுகின்றன. அவற்றுள் மண்டபை என்பதைக் குறித்து சில பாடல்கள் கஹியுள்ளன. அவற்றினை இப்பகுதியில் எடுத்துக் காட்டி ஆராயப் பட்டுள்ளன. விறலியை ஆற்றுப் படுத்துத் திய ஓளவையார், 'கவிழ்ந்து கிடக்கும் உண்கலமாகிய என மண்டபை மலர்க் குநர் யார்? என ஏங்கி காட்டில் இருந்த சில வளை விறலியே!, சயே மகை கண்ணென்றி அண்மையிலயே நடுமானஞ்சி உள்ளான். அவன்பால் செல்வையாயின், அவன்பகைப் புலத்துத் திறயாகக் கொண்ட பொருட்களை, ஓர் பொழுதும் ஈரம் பாரக் காத் மண்டபை நிரம்ப ஊன் கொடுப்பதில் வல்லவன். அவனை நாடிச் செல்க' எனக் கஹியுள்ளார். இதனை,

“ஓருதலைப் பதலை தஹிங்க வலொருதலைத் தஹிம்பகச் சிறுமுழாத் தஹிங்கத் தஹிங்கிக் கவிழ்ந்து மண்டபை மலர்க் குநர் யாரெனச் சுரன்முத லிருந்த சில வளை விறலி செல்வையாயிற் சணேனோ னல்லன் முனைசுட வலுந்து மங்குன் மாப்புக்கை மலசைஹிழ் மஞ்சின் மழ்களிறணியும்

Written by -ஆ.ஜெயகண்ணேஷ், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், நிகழ்கலதைத் துறை, புதுவடைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி - 605014.

Sunday, 25 March 2018 07:44 - Last Updated Sunday, 25 March 2018 07:52

பகைப் பாலத் தோனடே பல வடே லஞ்சி

பொழுதிடபை படாஅப் புலரா மண்டை

மெழுகுமலெல் லடையிற் கொழுநிணம் பெருப்ப

அலத்தற் காலையாயினும்

புரத்தல் வல்லன் வாழ்கவன் றாளே”

-புறம் .103

என்னும் செய்யுள் கஃறுகிறது. இச்செய்யுளில் மண்டை என்னும் சொல் “கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரினே” என்னும் அடியிலும் “பொழுதிடபை படாஅப் புலரா மண்டை” என்னும் அடியிலும் இடம்பெற்றுள்ளது. உணவு இரூந்தால் மண்டை மலர்தல் தன்மையுடையது; உணவு இல்லையெனில் அது மலர்தல் தன்மையற்றது. ஆகையால் மண்டையில் புரவலர்கள் உணவினை இட்டு, அதனை மலரச் செய்தல் தன்மை இன்மையால் அது கவிழ்ந்து காணப்பட்டது என்ற செய்தியை “கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யாரினே” என்னும் அடி உணர்த்துகிறது. பொழுது இடபை படாமையால் புலராத மண்டையைப் “பொழுதிடபை படாஅப் புலரா மண்டை” என்றார். இவ்விரண்டு இடங்களிலும் மண்டை இடம்பெற்ற சமீபல் உண்கலம் என்னும் பொருள் விளங்க அமனத்தாள் என்று. எனவே, மண்டை என்பது இரவலர்கள் உணவுப் பெற்ற உணவுப் பாத திரம் எனத் தெளிவாகிறது. மலேம, மண்டை என்னும் உண்கலம் விறலியிடம் இரூந்தது என்ற செய்தியையும் இச்செய்யுளால் உணர முடிகிறது. அடத்தது வருகின்ற செய்யுளும் இச்செய்யுளை உணர்த்தியுள்ளது. அதாவது, ‘இவ்வாலகில் வள்ளல்கள் இறந்தொழிந்தனர். இரப்போர் குறிப்பிந்து ஈயும் வநே தரூம் இலராயினர். இந்நிலையில் ஏங்கி நிற்காது (வறும்மையுற்று) கவிழ்ந்த என இரவல் மண்டையை ஈத்தது மலர்ப்பவர் யாவரூர் என இரவலர் வினவினர்’ என்னும் செய்தியை,

“ஞாலமீ மிசை வள்ளியோர் மாய்ந்தனெ

ஏலாது கவிழ்ந்தவென் னிரவல் மண்டை

மலர்ப்போர் யாரினே வினவலின”

-புறம் .179:1-3

என்னும் செய்யுளடிகள் கஃறுகின்றன. புரவலர் கொடுக்கும் பொருளை நிமிர்ந்து ஏந்திய மண்டை, அவர்கள் இன்மையால் அத் தன்மையை இழந்து, ஏலாது கவிழ்ந்தது என்னும் கருத்து உணர்த்தப்பட்டதுள்ளது. இரத்தலபை பெற்ற மண்டையாதலால் “என இரவல் மண்டை” என்றார் இரவலர். என இரவல் மண்டை என்று கஃறப்பட்டது எதிலிருந்து மண்டை என்பது இரவல் பாத திரம் எனப்பது தெளிவாகிறது. மலேம, ஓளவ.சு.து. அவர்கள், “மண்டை-உண்கலம். அடி குவிந்து வாய் விரிந்து இரூப்பதனாலும் ஏறும் பொழுது அதன் வாய் தோன்ற ஏந்துவதும், ஏலாப்பொழுது கவிழ்த்து வளைபுதும் இயல்பாதல் பற்றி, ‘ஏலாது கவிழ்ந்த மண்டை’ என்றும் இட்டு ‘மலர்ப்போர்’ என்றும் கஃறினார்” (2009:599) என்பார். இக்கருத்திலிருந்து இரவலர்கள், வநே தர்கள் ஈயும் பொருளை அல்லது உணவளைப் பெற மண்டையைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள் என அறிய முடிகிறது. எனவே, மண்டை என்பது இரவலர்கள் இரந்துண்ணும் பிச்சைப் பாத திரம் அல்லது உணவுப் பாத திரம் என்பது இச்செய்யுள் அடிகளால் தெளிவாகிறது.

பாரி இறந்தது குறித்துப் பாடிய கபிலர், ‘பாரியின் குன்றம், இவர் இரூந்த காலத்தில், தன்னிடம் வந்த பாணர்க்கு மண்டை நிறையைத் தரூம் பொருட்டு இனிய கள் வடிக் கப்பட்டது. இப்பொழுது அத் தன்மையை இழந்தது’ எனக் கஃறியுள்ளார். இதனை,

Written by -ஆ.ஜெயகண்ணசேத், முனவைர்பட்ட ஆய்வாளர், நிகழ்கலதைத் துறை, புதுவடைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி - 605014.

Sunday, 25 March 2018 07:44 - Last Updated Sunday, 25 March 2018 07:52

“ஒருசாரர் ஆர்ப்பவொருசாரர்
பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்ம்மார்
வாக்க வுக்க தகைகள் தறேல்
கல்லலைத் தொழுகு மன்னே” -புறம் .115:1-4

என்னும் அடிகள் உணர்த்துகின்றன. கள்ளைப் பாணர்க்கு மண்டை நிறைய ஊற்றிக் கொடுப்பர் என்னும் கருத்திலிருந்து மண்டை உணவு வழங்கப்பட்ட உண்கலம் என்பது தெளிவாகிறது. “பாணர் மண்டை” என்றதற்குப் பாணருடைய மண்டை என்று விளக்கம் கூறுவர் உரையாசிரியர்கள். எனவே, பாணர்க்கு மண்டையில் கள் நிறைய கொடுத்துள்ளனர் என்னும் செய்தியின் மூலம் பாணரது உண்கலமாக மண்டை விளங்கியிருக்கிறது என அறிய முடிகிறது. மலேமும், மண்டையில் கள் நிரம்பியிருந்தது என்னும் செய்தியை,

“தளேங் கொண்ட வணை மண்டையான” -புறம் .352:1

என்னும் அடியால் அறியலாம். மண்டை என்னும் உண்கலத்தைப் பாணர் வதைத் திருந்தனர் என இச்செய்யுளால் உணர் முடிகிறது.

மன்னிடம் பரிசில் பெறச் சினேற பெருஞ்சித்திரனார், ‘நெருப்புத் தன் வெம்மை ஆறுதற்கதேவாகிய, நெய்யினால் வறுத்தெடுத்த கொழுவிய ஊனையும் கள்ளையும் மண்டையோடு பெற்று மாறிமாறி உணவோமாக, உன்னகை காண வந்தனே’ என்னுடைய தலைவர் எனக் கூறியுள்ளார். இதனை,

“நெருப்புச்சினந்தணிந்த நிணந்தயங்கு கொழுங்குறை
பரஃகக் கண் மண்டையொடும் மாறு பெயர்
உண்கு மநெத்தநிற காண்குவந் திசினே” -புறம் .125:2-4

என்னும் அடிகளால் அறியலாம். இச்செய்யுள் அடிகளில் இடம்பெற்ற மண்டை, ஊனும் கள்ளும் உணவும் பெறப் பயன்படும் தியபாத் திரமாக இடம்பெற்றுள்ளது. அரசனது அரசவையில் ஊனும் கள்ளும் மண்டையோடு சேர்த்தே வழங்கப்பட்டது என. இதன் மூலம் அரசர்கள் அரண்மனைக்கு வரும் இரவலர்க்கு உணவு வழங்க மண்டையைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்கள் என அறிய முடிகிறது. மலேமும், ஓளவகை.சு.து. அவர்கள், பரஃகக் கண் மண்டை என்பதற்குக் “கள்ளையுடைய உடலிடம் பரிய மண்டை” (2009:416) எனக் கூறியுள்ளார். எனவே, மண்டை என்பது அனதைத் து இரவலர்க்கு உரிய ஒன்றாக திகழ்ந்துள்ளது என இச்செய்யுள் மூலம் தெளிவாகிறது. அடுத்து வருகின்ற செய்யுள் அடிகளும் இக்கருத்தைக் கூறியுள்ளன.

தன் தலைவன் இறந்ததால் வருத்தமுற்ற ஆவிர மூலங்கிழார், ‘வண்டுகள் வந்து படியும் மதுவினால் ஒழியாத மண்டையொடு மிக்க சோற்றினையாவர்க்கும் குறையாமல் வழங்கும் பெரிய இல்லமாக விளங்கியது. மன்னன் இறந்ததனால் அம்முற்றம் நீரற்ற ஆற்றின் ஓடம் போல பொலிவையிழந்தது’ எனக் கூறியுள்ளார். இச்செய்தியை,

“அந்தோ வெந்தையடையாப் பரேல்
வண்டுகள் நறவின் தண்டா மண்டையொடு
வரையாப் பெருஞ்சோற்று முரிவாய் முற்றம்
வெற்றியாற்றம் பியினற்றறாக்க”

Written by -ஆ.ஜெயகண்ணேஷ், முனவைர்பட்ட ஆய்வாளர், நிகழ்கலதைத் துறை, புதுவலைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி - 605014.

Sunday, 25 March 2018 07:44 - Last Updated Sunday, 25 March 2018 07:52

கண்டனென் மன்ற” -புறம் .261:1-5

என்னும் அடிகளால் அறியலாம். இச்செய்யுள் அடிகள் இரவலரது மண்டலையில் உணவு வழங்கியதைக் கபரி நிற்கவில்லை. மாறாக அரசர்கள் அரசவையில் இரவலர்களுக்கு உணவு வழங்குவதற்காக வதைத் திருந்த மண்டலையில் உணவு கொடுத்துள்ளனர் என்பதை உணர்த்தியுள்ளனர். அதாவது இரவலர்களுக்கு மண்டலையோடு சேர்த்தே சோற்றினை வழங்கியுள்ளனர். தற்பொழுது அன்னதானம் செய்பவர்கள் உணவினை ஒரு தட்டில் வழங்குவது போன்று சங்ககாலத்தில் மண்டலையில் வழங்கியுள்ளனர். இச்செய்தியை இரண்டு செய்யுட்களும் கபரியுள்ளனர். எனவே, அரசர் மண்டலையை இரவலர்களுக்கான உணவுப்பாத் திரமாக பயன்படுத்துகின்றனர் என்பது தெளிவாகிறது.

வரிசையால் உயர்ந்த முதுகுடி மறச் சான்றோர் ஒருவரைச் சிறப்புற நோக்கி அவர்க்குக் கள் வழங்குமாறு வந்தே தன் பணியாளரை ஏவிச் சிறப்பித்தான். அதனை வியந்து நோக்கிய பாணனைக் கழாத்தலையார் அழைத்து, ‘பாணனே! தன்பாலுள்ள அன்பால் தனக்காக கள் முகந்தெடுத்த தந்த பசும் பொன்னாலாகிய மண்டலையை, உனக்கு நல்குவாயாக எனச் சொல்லிச் செய்யும் அச்சிறப்பை வியந்து நோக்குதலை ஒழிக’ என்றார். இதனைக்,

“காதலின்

தனக்குமுகந்தே திய பசும் பொன் மண்டலை
இவறகீ கனெனு மதுவமன் றிசினே
கடேடியோ வாழி பாண்” -புறம் .289:5-8

என்னும் அடிகள் உணர்த்துகின்றன. அரசவையில் இரவலர்களுக்கென்று இருக்கும் மண்டலையில் கள் வார்த்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இப்பாடல் அடிகளும் உணர்த்தியுள்ளனர். தலசைச் சிறந்தவர்களின் பசும்பொன் மண்டலையில் உணவு வழங்கிச் சிறப்பித்துள்ளனர். இதனை ஒளவக.சு.து. அவர்களும் “சிறந்தாரக கன்றிப் பிறர்க்குக் கொடுக்கப்படாது என்றதற்குப் ‘பசும் பொன் மண்டலை’ எனக் கபரினார்” (2010:313) என்று கபரினார். எனவே, சங்ககாலத்தில் பொன்னால் செய்யப்பட்ட மண்டலை உண்கலம் இருந்துள்ளது என்றும் சிறப்பானவர்களுக்கே அதில் உணவு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்றும் அறிய முடிகிறது.

பாணனைச் சிறப்பு செய்வதற்காகப் பசும்பொன் மண்டலையில் உணவு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்னும் செய்தி கபரிப்பட்டுள்ளது. இப்பசும்பொன் மண்டலை பாணருடையது அல்ல. இது அரண்மனைக்குரியது. தண்ணீர் குடிகளும் குவளை (Tumbler) தங்கம், வளையி, பித்தளை, அலுமினியம் போன்ற வகைகளில் இருப்பது போலப் பொன்னால் செய்யப்பட்ட மண்டலையும் சங்ககாலத்தில் இருந்திருக்கலாம். எனவே, மண்டலை பாணர்க்கே உரியதல்ல என்பதை இச்செய்யுள் மட்டும் தெளிவாகிறது. மண்டலை என்னும் உண்கலம் விறலி, பாணர், இரவலர் ஆகியோர்க்குரியது என மறே காட்டப்பட்ட செய்யுட்கள் கபரின. உழவர்க்குரிய உண்கலமாகவும் மண்டலை விளங்கியது என்பதைப் புறநானபுற்றுச் செய்யுள் கபரியுள்ளது. அதாவது, ஊரில் விழா ஒன்றும் இல்லையாயினும், உழவரது மண்டலையில் பரிய கபரிற்றுமீன் உணவுடன், பிவுடன் கலந்த களளும் நிறைந்திருக்கும் என்னும் செய்தியை,

“விழவின்று ஆயினும் உழவர் மண்டலை

இருங்கபெற்று மிசையொடு பிங்கள வகைந்து” -புறம் .384:8-9

Written by -ஆ.ஜெயகண்ணசேத்ரி, முன்னவைர்பட்ட ஆய்வாளர், நிகழ்கலதைத் துறை, புதுவலைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி - 605014.

Sunday, 25 March 2018 07:44 - Last Updated Sunday, 25 March 2018 07:52

என்னும் அடிகள் கற்றுக்கின்றன. உழவர் தங்களுடைய மண்டலையில் மீனும் களளும் வதைத்து உண்டுள்ளனர் என்னும் கருத்தின் மூலம் உழவர் உண்கலமாகவும் மண்டல விளங்கியிருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது.

மண்டல என்னும் உண்கலம் கிணைவரிடத்திலும் இருந்துள்ளது. தடாரியை இசைத்து நின்ற இரவலன், 'வெப்பம் கப்பிய என் மண்டல உண்கலத்தில் தெளிந்த மதுவலை நிரம்பப் பெய்து, உண்ணத்தந்ததும் அல்லாமல் தன் கலத்தில் தான் உண்ணுதற்குரிய மான் இறசைசிப் பொரியலையும் கொக்கின் நகம் போலும் அரிசிச் சோற்றையும் என் சூற்றத்தாரும் உண்க என்று வழங்கினான் என தலைவன்' எனக் கூறினான். இதனை,

“மதியத் தன்னவென் னரிக் கூறத் தடாரி
இரவரை நடுவா ரரிப் பவட்பித்
துள்ளி வருநர் கொள்கல நிறைப்போய்

.....
அழல்கான் றன்ன வரும் பெறென் மண்டலை
நிழல்காண்டறே னிறைய வாக்கி
யானுண் வருள லன்றியுந் தானுண்
மண்டலைய கண்ட மான் வறகைக் கருனலை
கொக்குகிர் நிமிர லொக்க லார
வரையுறழ் மார்பின் வயைகம் விளக்கும்
விரவைமணி யொளிர் வரு மரவூற ழாரமொடும்
புரையோன் மனைப் பித்துகிற் கலிங்கம்
ஊரசைலெ வருளியோனே” -புறம்.398:12-29

என்னும் செய்யுள் அடிகள் கற்றுக்கின்றன. மண்டலையைக் காணும் தோறும் உணவின் மைத்தோன்றி வயிற்றுத் தீயை எழுப்பி வகுப்புவதின், “அழல்கான் றன்ன மண்டலை” என்றார். இவ்வாறு உணவின் வெப்பமிகுந்திருந்த என் வயிற்றிற்கு மண்டலையில் உணவு வழங்கிக் குளிர்ச் செய்தான் தலைவன் என்று தடாரியை இசைத்து நின்ற இரவலன் உணர்த்தியுள்ளான். தடாரியை இசைத்து நிற்பவன் கிணைவன் எனப் பல பாடல்கள் கூறியுள்ளன. இப்பாடலும் மண்டலை என்பதை உணவு உண்ணும் கலமாக வெளிப்படுத்தி உள்ளது. எனவே, மண்டலை என்பது இங்குக் கிணைவர்க்குரிய உண்கலமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது என அறிய முடிகிறது.

மண்டலை என்பது உணவு பெறும் அல்லது உணவு பெற்றுண்ணும் உண்கலம் (உணவுப் பாத திரம்) என மலேயே எடுத்துக்காட்டப்பட்ட செய்யுட்கள் நமக்கு உணர்த்தின. இம் மண்டலை பணர் என்பவருடன் மட்டும் இணைத்துக் கூறப்படவில்லை. இரவலர், உழவர், கிணைவர், விறலி ஆகியோருடன் இணைத்தும் கூறப்பட்டுள்ளன. மலேயும், அரண்மனைக்கு வரும் இரவலர்களுக்கும் உணவு வழங்கவும் இம் மண்டலையையுட்பட்டது. இம் மண்டலையில் கள் வழங்கப்பட்டதைப் பல பாடல்களும் சோற்று வழங்கப்பட்டதைச் சில பாடல்களும் கூறியுள்ளன. எனவே, மண்டலை என்பது கள், சோற்று முதலியன உண்டற்குரிய உண்கலம் எனவும் இம் மண்டலை அனைத்து இரவலர்களுக்கும் பொதுவானது எனவும் தெளிவாக அறிய முடிகிறது.

உண்கலமாக விளங்கிய ஒன்று ஏன் மண்டை என்னும் பெயரால் அழகைக் கப்பட்டது? என்னும் வினா எழலாம். மண்டை என்பதற்கு விளக்கம் க஠றிய ஒளவலை.சு.து. அவர்கள், “மண்டை, கள் முதலியன உண்டற்குரிய மட்கலம்” (2010:511) என்று க஠றியுள்ளார். இவரது விளக்கம் மண்டை என்பது மண்ணால் செய்யப்பட்ட பொருள் என்பதாக அமர்த்துள்ளது. மண்ணால் செய்யப்பட்டதனால் மண்டை என அழகைக் கப்பட்டது? என்னும் ஐயம் எழலாம். சங்ககால மக்கள் பயன்படுத்திய பெரும்பாலானப் பொருட்கள் மண்ணால் செய்யப்பட்டவை என ஆராய்ச்சிகள் க஠றுகின்றன. மலேமும், மண்டையானது பொன்னால் செய்யப்பட்டதாகவும் இருந்துள்ளது என்பதால் க஠றியுள்ளது. எனவலை, மண்ணால் செய்யப்பட்டதனால் இப்பெயர் பெற்றிருக்காது என்பது தெளிவாகிறது. தமிழ் உள்ள சில சொற்களுக்கு விளக்கம் க஠றுவதென்பது மிக்க கடினமான ஒன்றாகும். இன்னும் சில சொற்களுக்கு விளக்கம் க஠ற முடியாது. இது தமிழ் மொழிக் கு மட்டுமல்ல அனதைத்து மொழிகளுக்கும் பொருந்தும்து. அவ்வகையில் மண்டை என்னும் சொல் அமர்த்துள்ளது. எனவலை, மண்டை என்னும் உண்கலம் நம் மண்டையின் ஓடு போன்று இருந்திருக்கலாம். ஆதலால் மண்டை என்பெயர் பெற்றிருக்கலாம் எனக் கருத இடமளிக்கிறது.

00000000000000 00000000 000000000000 000000000000

“இசைப்பாணர், யாழ்ப்பாணர், மண்டைப்பாணர்” (கணசேயைர், 2007:318) என்பாணர் ம஠ன்று வகையினர் என்று நச்சினார்க்கினியர் முதல் தற்கால அறிஞர் பெருமக்கள் வரலை க஠றி வருகின்றனர். இவற்றுள் மண்டைப்பாணர் என்பதற்கு “மண்டை என்னும் உண்கலத்தை உடையவர் மண்டைப்பாணர் ஆவர்” (செம்ம஠தாய் சதாசிவம், 2015:73) என்று பெரும்பாலான அறிஞர்கள் க஠றியுள்ளார்கள்.

உண்கலம் என்பது ஒவ்வொரு இரவலர்களிடத்திலும் இருக்கின்ற ஒன்றாகும். ஏனெனில் அரசர் குலத்திற்கு இரக்கச் சிலையும் இரவலர்கள் அக்குலத்தார் இட்டு வழங்குகின்ற உணவுகளை அவ்வுண்கலத்தில்தான் பெற்றிருப்பர். அரசர் குலப் பெண்டிரும் இரவலர்களுக்கு உணவுகளை இட்டு வழங்கியதைப் பாடல்கள் எடுத்துக் க஠றியுள்ளன. அவ்வகையில் இரந்துண்டுவாழும் ஒவ்வொரு இரவலரிடத்தும் ஓர் உண்கலம் இருந்திருக்கிறது. அவ்வுண்கலம் மண்டை என்னும் பெயரில் அழகைக் கபபட்டுள்ளது அல்லது வழங்கபபட்டுள்ளது என்பாடல்கள் க஠றுகின்றன. இரவலர்கள் ஒருவரானப் பாணர்களிடத்தும் இம் மண்டை என்னும் உண்கலம் இருந்துள்ளது. இவர்களும் அம் மண்டையில் உணவுகளைப் பெற்று, உண்டு வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். அறிஞர்கள் க஠றுவது போன்று மண்டை என்பது பாணர்க்கும் உண்கலமாக இருந்துள்ளது. இதில் எவ்வித மாற்றுக் கருத்துமில்லை. ஆனால் மண்டை என்பது உண்கலம் எனக் க஠றிய அறிஞர்கள், ஏன் மண்டைப்பாணர் என்றொரு வகையைக் க஠றினர்? மண்டை அனவைரூக்குமுரிய ஒன்று என இவர்கள் அறியவில்லையா? மண்டை என்னும் உண்கலத்தைப் பெற்றிருந்ததால் இவர்களை மண்டைப்பாணர் எனக் க஠றலாமா? போன்ற வினாக்கள் எழுகின்றன.

பாடல்தல் தொழிலைச் செய்தவர் பாடநர் என்றும் ஆடல்தல் தொழிலைச் செய்தவர்

Written by -ஆ.ஜெயகண்ணேஷ், முனவைர்பட்ட ஆய்வாளர், நிகழ்கலதைத் துறை, புதுவடைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி - 605014.

Sunday, 25 March 2018 07:44 - Last Updated Sunday, 25 March 2018 07:52

ஆடூநூர், கப்த தூர் என்றும் யாழில் பண்ணிசதைத் தவரபை பாணர என்றும் பறயிசதைத் தவரபை பறயைர் என்றும் துபி இசதைத் தவரபைத் துபியர் என்றும் கிணை இசதைத் தவரபைக் கிணையைர் என்றும் கபிறியுள்ளனர்; அவர்களும் தங்களை அவ்வாறே அழைத்துக் கொண்டனர். இப்பெயர் ஒவ்வொருவரிடமும் உள்ள இசைக்கருவியை வதைத்தும், அவர்களிடம் காணப்படும் கலதைத் திறனில் உள்ள வேறுபாடு வதைத்தும், தொழில் அடிப்படையிலும் அழகைக் கபட்டதாகும். இவர்கள் அனைவரிடமும் மண்டை இருந்ததுள்ளது; மண்டையில் உணவு வழங்கப்பட்டதுள்ளது. மண்டை அனைவருக்கும் பொதுவானதாக விளங்கியுள்ளது. இம்மண்டை என்னும் உண்கலம் ஓர் இசைக்கருவி போலவும் அதனை இசைத்துப் பாணர்கள் வாழ்ந்தது போலவும் பாணர்க்கே இது உரியது போலவும் மண்டைப் பாணர் என்றொரு வகையைக் கபிறுகின்றார்கள் அறிஞர்கள். இரவலர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் இருந்த மண்டையைப் (உண்கலம்), பாணர்க்குரியதாகக் கருதி மண்டைப் பாணர் என்றொரு வகையினர் இருந்தனர் என்ப பிரித்துக் கபிறுவது எவ்வாறு பொருந்தும்? இம்மண்டையை உழவரும், கிணைவரும், விறலியும் வதைத் திருந்தனர் எனவும் உணவும் உண்டுள்ளனர் எனவும் பாக்கள் கபிறியுள்ளனர். இச்செய்தியினால் மண்டை விறலி, மண்டை உழவர், மண்டைக் கிணைவர் என்னும் வகைகளைக் நாம் கபிற முபியுமா? கபிற முபியாது. கபிறினாலும் அதனை ஏற்கியிலாது. ஏனெனில் மண்டை என்பது அனைத்து இரவலர்களும் பொதுவானதாகும். எனவே, சங்கக் காலத்தில் வாழ்ந்த நூத்தூர் மக்கள் யாவரும் உணவு உண்ணப் பயன்படுத்திய பாத திரமாகவும் மண்டை இருந்திருக்கலாம் என்பதும் மண்டைப் பாணர் என்றொரு வகை இல்லலை என்பதும் புறநானபிறுச்செய்யுட்கள் மபிலம் தள்ளிவாக்கிறது.

00000000

“மண்டைப் பாணர் என்றொரு வகையினர் சங்கக் காலத்தில் இல்லலை” என்பது இக்கட்டுரையின் முபிவாக அமையிறது. மண்டை என்பது கள், சோறு முதலியன உண்டறக் கரிய ஓன்றாக விளங்கியுள்ளது. இம்மண்டையில் விறலி, பாணர், உழவர், கிணையர் போன்றோரும் உணவு பெற்று உண்டுள்ளனர். ஆதலால் இம்மண்டை அனைத்து இரவலர்க்குமுரிய பொதுவான உண்கலம் என்பது உணர்த்தப்பட்டது. இதனைப் பாணர்க்குமட்டும் உரியது எனக் கருதுவதும் மண்டைப் பாணர் என்றொரு வகை இருந்தனர் என்று கபிறுவதும் தவறாகும். மலேமும், பாணர்க்குமட்டும் உரியதாகக் கருதுவதற்கும் அவற்றினால் ஒரு வகையைக் கபிறுவதற்கும் இது(மண்டை) இசைக்கருவியும் அன்று. எனவே, மண்டை என்பது இரவலர்களும் கரிய பொதுவான உண்கலம் என்னும் கருத்தின் மபிலம் மண்டைப் பாணர் என்றொரு பாணர் வகையினர் இல்லலை என்பது இக்கட்டுரையின் முபிவாகக் கபிறப்படுகிறது. மலேமும், நாம் மண்டைப் பாணர் என்றொரு வகையைத் தனியாகக் கபிறுவது ஏற்புடையதல்ல என்பதும் இக்கட்டுரை முபிவின் மபிலம் உணர்த்தப்படுகிறது.

0000 00000000000000

01. கணசேயைர் (பதி.ஆ.), தொல்காப்பியம் பொளதிகார மபிலம் முன்னதைத்தியல்களும் நச்சினார்க்கினியரூரையும் முதல் பாகம், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சனென்னை-113, இரண்டாம் பதிப்பு -2007.
02. சமெமபுதாய் சதாசிவம் (பதி.ஆ.கள்), தமிழர் வாழ்வியல் மரபும் மாற்றமும், சமெமபுதாய் பதிப்பகம், சனென்னை-89, பிசம்பர் -2015.
03. துரசாமிப் பிள்ளை.ஓளவலை.சு.(உ.ஆ.), புறநானபிறு முதல் பாகம், பபிம்புகார பதிப்பகம், சனென்னை-108. ஜபிலலை-2009.
04. துரசாமிப் பிள்ளை.ஓளவலை.சு.(உ.ஆ.), புறநானபிறு இரண்டாம் பாகம், பபிம்புகார

00000000 000000 - 0000 000000

Written by -ஆ.ஜயெகணேஷ், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், நிகழ்கலதைத் துறை, புதுவலைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி - 605014.

Sunday, 25 March 2018 07:44 - Last Updated Sunday, 25 March 2018 07:52

பதிப்பகம், சன்னை-108. மார்ச் -2010.

jayaganesh.official@gmail.com

* 00000000000000 : -0.0000000000, 000000000000 00000000, 00000000000 0000, 0000000000
00000000000000, 000000000000 - 605014.